

OHLÉDNUTÍ ZA 55. ŠKOLNÍM ROKEM

Naše základní umělecká škola v tomto školním roce oslavila své 55. výročí samostatného fungování. Za tuto dobu se vyprofilovala v instituci, která poskytuje kvalitní umělecké vzdělání a nejenže navazuje a pokračuje v léty osvědčených postupech, ale sleduje i současné trendy ve vzdělávání a poskytuje je v různých formách svým žákům. Za 55 let svého fungování naši školou prošly vyšší desítky tisíc žáků, z nichž jich nemalý počet navázal na dovednosti získané v našich třídách a pokračovali ve studiu, až se z nich stali profesionální umělci. Další v jejich šlépějích kráčí dál. Výběr z těch nejvýznamnějších si můžete prohlédnout na výstavě na schodišti našeho (již s novou fasádou) "Růžováku". A kompletní, neustále se rozšiřující, seznam si můžete prohlédnout na webu naší školy.

Nyní již zpět k 55. školnímu roku, ale ne zcela chronologicky. První větší akcí, kterou jsme zároveň zahájili spolupráci s Gočárovou galerií, byl listopadový koncert učitelů, který se nesl ve slavnostním duchu a svým programem zčásti předjímal rok 2024 - Rok české hudby a témata, která v tomto roce celosvětově zpracovávají školy zapojené do sítě škol UNESCO. Při této příležitosti byla uspořádána také přednáška a workshop Veroniky Bílkové, autorky knih Bedřich Smetana nebo Ludwig van Beethoven. V prosinci následoval Vánoční koncert pro Mišku, jenž díky spolupráci s Nadací Lenky a Romana Šmidberských a dražbě výtvarných děl pomohl vybrat 51 tisíc na podporu Michaely Hlaváčkové trpící nemocí AADC, která v květnu podstoupila genovou terapii na klinice v San Franciscu. V tomto roce jsme také obnovili spolupráci se sousedícím Alzheimer Home, kdy naši pedagogové ve čtyřech blocích navštívili tamní klienty, kteří měli nejen příležitost vyslechnout koncert, ale také se zapojit do divadelního představení nebo pracovat s hlínou a keramikou. K historii naší školy se vztahovala výstava Archiv v archivu, která byla následovaná vánočními výstavami v pardubické Krajské knihovně a v prostorách Zelené brány. V dubnu to pak byly dernisaž výstavy výtvarného oboru Porfolio za doprovodu výstupů literárně-dramatického oboru a Soirée hudebního oboru, obojí v prostorách Gočárový galerie. Taneční obor se v celé své kráse představil na každoročním závěrečném vystoupení ve Východočeském divadle, které v tomto roce získalo název Rozcestníky. Na

něm se představili žáci všech jeho oddělení a slavnostně tak zakončili svoji celoroční činnost. Open air festival Slavnosti školy, který v předchozích třech ročnících proběhl pod názvem Stavíme školu, symbolicky zakončil oslavy jubilejního 55. školního roku a udělal jeden z posledních kroků k jeho úspěšnému závěru. Nad touto akcí převzali záštitu starosta MO Pardubice 2 Radek Hejný a náměstek primátora města Pardubic Jakub Rychtecký a mimo žáků a souborů naší ZUŠ na ní vystoupili také žáci ZUŠ Vysoké Mýto a Konzervatoře Pardubice.

Poslední dva roky byly také intenzivně věnovány úsilí o výstavbu nové budovy ZUŠ. Ta v tom letošním roce konečně získala konkrétní podobu, která byla představena veřejnosti nejen formou tiskových zpráv, ale i na koncertě Slavnosti společně, který proběhl 30. května na piazzetě v Automatických mlýnech. Tento koncert, oslavující 55. výročí založení naší ZUŠ a 20. výročí činnosti komorního souboru Barocco sempre giovane, uvedl svým zpracováním a mediálním dosahem do povědomí široké veřejnosti nutnost realizace tohoto projektu a jeho význam pro Pardubice a jejich obyvatele. Záznam z přímého přenosu koncertu je dostupný online v archivu TV Noe.

Nebyli jsme však činní jen na poli interpretačním, ale i na tom soutěžním, kde naši žáci a jejich pedagogové zaznamenali četné úspěchy napříč obory, a to jak v soutěžích národních, tak mezinárodních. Velkým úspěchem je účast tří žáků klavírního oddělení, tří violoncellistek a tří žáků literárně-dramatického oboru v ústředních kolech soutěží ZUŠ, akordeonistky Daniely Váňové na soutěžích v Itálii a Chorvatsku nebo zpěvačky Mariany Janků v soutěži Česko zpívá, která se stala jejím absolutním vítězem. Soutěží a úspěchů v nich bylo tolik, že by vydaly na svůj vlastní článek, ale souhrn a krátké texty k nim jsou k dispozici na našem webu a sociálních sítích.

Závěrem se sluší poděkovat všem našim kolegům za jejich entuziasmus, pozitivní nastavení, neutuchající nadšení pro svou práci a ochotu s námi realizovat všechny projekty. Žákům za jejich píli a jejich rodičům za podporu, bez které by nic z toho nešlo.

Děkujeme.

Vaše polabinská ZUŠka

-VLK-

SLAVÍME, ALE I STAVÍME!

I když letos slavíme naše výročí, kromě oslav máme plné ruce práce s přípravou na výstavbu nové budovy školy. Pokud jste byli na našem koncertu "Slavíme společně" nebo jste ho viděli na TV Noe, mohli jste se dozvědět víc o naší nové budově.

Tento rok jsme konečně rozhodli, který z dvou architektonických návrhů je ten pravý. Bylo to hodně práce, plno byrokracie, ale nakonec jsme vybrali pardubický ateliér Med Pavlík Architekti s.r.o. A tady je pikantní detail – Tomáš Med je náš bývalý žák z výtvar-

ného oboru! Jejich návrh sklídl úspěch nejen u nás ve škole, ale i v internetovém hlasování na různých pardubických facebookových skupinách. Myslím, že jsme vybrali opravdu skvěle.

Teď už máme zaslouženě a projektování běží na plné obrátky. Pravidelně se scházíme, doladujeme detaily a hledáme inspiraci v jiných moderních stavbách. Navštívili jsme dokonce dvakrát Německo, kde jsme vybírali varhany pro náš budoucí sál.

Plán je jasný – na konci školního

roku 25/26 vyprší nájemní smlouva v objektu na pozemku, kde máme stavět, pak ho zbouráme a začneme stavět naši novou školu. Mám radost, že také náměstek primátora Pardubic Jakub Rychtecký ve svém videopřání k našim ZUŠkovým narozeninám slíbil, že příští kulatiny už oslavíme v nové budově.

Věřím, že nás, rodiče a žáci, budete dál podporovat. Čeká nás ještě hodně práce, ale optimismu a nadšení máme na rozdávání.

-JK-

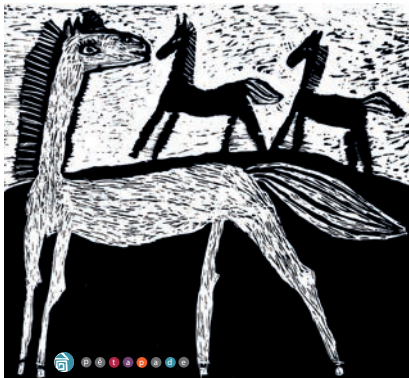
ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ

Vážení učitelé, žáci a přátelé ZUŠ Pardubice-Polabiny, když jsme si na jaře 2022 přečetli v Bulletinu České komory architektů o vyhlášení anonymní architektonické soutěže na novou budovu Základní umělecké školy Pardubice-Polabiny, byli jsme rozhodnutí hned. To musíme zkusit! Uplatníme naše znalosti ze svých realizací škol. Vytvoříme prostor pro vše krásné, co

si pamatujeme z doby, kdy jsme sami ZUŠ navštěvovali. Navrhujeme budovu s vnitřní krajinou pro setkávání, kreativitu a pozitivní energii. Uspěli jsme a nyní můžeme pracovat na projektu pro povolení stavby. Dáme do toho vše.

Za celý tým Med Pavlík architekti s.r.o.
Tomáš Med a Lukáš Pavlík

VÝSTAVNÍ ROK

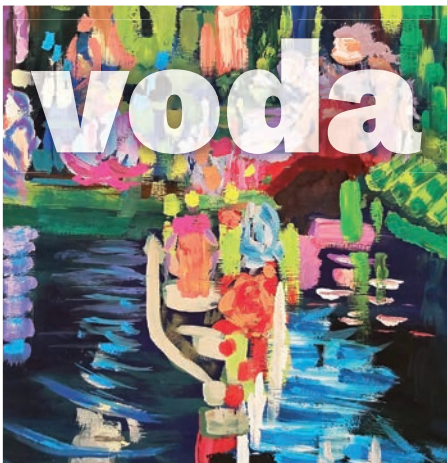

ARCHIV V ARCHIVU

1. LISTOPADU – 31. LEDNA 2024
PONDĚLÍ A STŘEDA 8-17 HODIN
 STÁTNI OKRESNÍ ARCHIV PARDUBICE
 BELOBRANSKÉ NÁMĚSTÍ 1
 www.zuspardubice.cz

výstava z archivu výtvarného oboru polabinské zušky při příležitosti 55. výročí školy

TÝDEN ŠKOL UNESCO 2023/2024
 VÝSTAVA PRACÍ ŽÁKŮ VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ PARDUBICE-POLABINY

VÝSTAVNÍ PROSTOR MÁZHAUS | PERNŠTÝNSKÉ NÁM. 3 | PARDUBICE
úterý 4. 6. – neděle 30. 6. 2024
 WWW.MAZHAUSPARDUBICE.CZ | ÚTERÝ-NEDĚLE 10.00-18.00 (PAUZA 13.00-14.00) | VSTUP ZDARMA

Krajský úřad
 Sál Jana Kašpara
 29. 5. – 21. 6.

výstava prací žáků výtvarného oboru polabinské ZUŠky / Týden škol UNESCO 23/24
 první část výstavy VODA - červen - Mázhaus - Pernštýnské náměstí

Voňavé Vánoce

VÝSTAVA PRACÍ ŽÁKŮ VÝTVARNÉHO OBORU ZUŠ PARDUBICE - POLABINY

VÝSTAVNÍ PROSTOR ZELENÁ BRÁNA
 ZELENOBHRANSKÁ 76
 530 02 PARDUBICE

28. 11. – 31. 12. 2023

VÝSTAVA ZPŘÍSTUPNĚNA
 DĚLE OTEVÍRACÍ DOBY ZELENÉ BRÁNY
 VSTUP NA VÝSTAVU ZDARMA

Vánoční všehochoť

Základní umělecká škola
 Pardubice-Polabiny, Lonkova 510

Pardubický kraj

portfolio

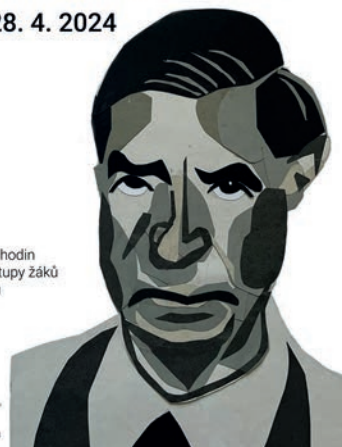
výstava z portfolií žáků výtvarného oboru polabinské zušky
 k talentovým zkouškám na střední a vysoké umělecké školy
 Gočárůva galerie v Automatických mlýnech, 2.NP

16.–28. 4. 2024

24. 4. v 17 hodin
 sólové výstupy žáků
 dramatiků

66 GOČÁROVA GALERIE

křížem
 kráčem
 pralesem

16. května - 30. září / ředitelství ZUŠky / Lonkova 510
 vernisáž 16. května v 16.30 / přednáška Petra Petráse - Nikaragua v 17.00 / koncertní sál ZUŠ

Základní umělecká škola
 Pardubice-Polabiny, Lonkova 510

Letos jsme zvládli s kolegy na výtvarce přichystat rekordní počet výstav. Odstartovali jsme v listopadu Archivem v archivu - výstavou prací absolventů, které byly roky uloženy v regálech naší "třináctky". V adventním čase jsme aktuálními díly našich žáků rozvoněli Zelenou bránu a sousední Krajskou knihovnu. V lednu jsme v domovské Galerii Chodba instalovali výstavu zapůjčenou od Oldřicha Bubáka - fotografie z jeho expedic na severní a jižní pól. Na ředitelství pak svá místa v rámci zaujali jedlíci od malých výtvarníků. Po krátkém čase, kdy jsme se stihli trochu nadechnout a vydechnout, přišlo jaro. A s ním výstava Portfolio v Gočárově galerii v Automatických mlýnech. V krásných nově rekonstruovaných prostorách vystavovali své práce žáci chystající se k talentovkám na střední a vysoké umělecké školy. V květnu byla v rámci Multikulturního týdne zahájena velkolepá výstava Křížem kráčem pralesem. A stejně velkolepě jsme školní rok zakončili dvouvýstavou na unescové téma: Voda. Část jste mohli vidět v sále Jana Kašpara, druhá část byla zahájena vernisáží v Mázhausu. A pokud toto čtete v červnu roku 2024, je v Mázhausu Voda dodnes. Tak se tam ještě skočte do konce měsíce ochladit:-).
 -VeK-

UNESCO

Od roku 2002 jsme členem sítě zhruba 50 škol, které jsou sdruženy v organizaci ASPnet UNESCO. Naše škola realizuje své akce v rámci projektu Výchova k záchraně a udržení kulturního světového dědictví. Každoročně jsou vypsána témata, letošní VODA zaujala výtvarníky. Připravili dvě výstavy. První VODA byla nainstalována na Krajském úřadě v sálu Jana Kašpara, vodou byl zaplněn i Výstavní prostor Mázhaus.

Přesněji řečeno - zaplněn byl vodou zpracovanou v nejrůznějších technikách a z nejrůznějších pohledů. Od prostých kresebných pleněrových záznamů vodní hladiny (uhel, pastel) přes kruhy na vodě (malba temperami) po grafiku (linoryty vodních živočichů - krokodýlů a tučňáků, tajemných hlubin, suché jehly na téma básně Jana Skácela Modlitba za vodu) a keramiku s povrchovou úpravou oxidy kovů - suché olšové listy plující po hladině. Jako inspirace posloužilo i dílo Františka Kupky "Jezero. Klávesy piana". Při zkoumání vody si děti uvědomily její důležitost pro život na Zemi a křehkost ekologických systémů. Setkaly se

s přírodovědcem Janem Dolanským z VČM, navštívily ZOO Praha, vyslechly si přednášku Z pólu na pól od Oldřicha Bubáka, navštívily výstavu ilustrací ve VČG, kde reagovaly na biblický příběh o potopě světa a Noemově arše. Tento příběh pak zpracovaly i ve škole. To a mnohé další bylo na výstavách k vidění.

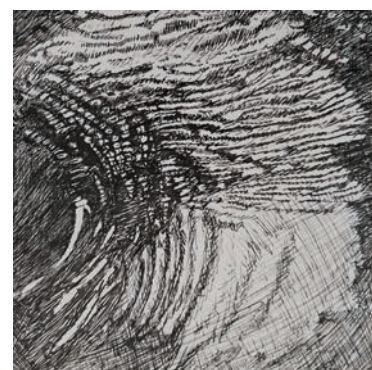
Dalším Unescovým tématem byl Bedřich Smetana, který by letos oslavil 200 let. Jemu se věnovali hudebníci v nauce, projekty zdobí chodbu hudebky na Nové.

Veronika Bílková, která napsala a ilustrovala krásnou autorskou knihu o B. Smetanovi, nám přijela povídat o propojení hudby a výtvarného umění, o operním díle B. S.

Tanečnice na hudbu Bedřicha Smetany zatančily choreografii na svém závěrečném vystoupení ve Východočeském divadle.

Na výtvarce žáci na konci roku obě letošní témata propojili - za zvuků tónů Vltavy zvlnili tahy štětcem a fixou a tvář Bedřicha prozkoumali perem a tuší.

-EJ-, -VeK-

SPOLUPRÁCE S ALZHEIMER HOME

V druhém pololetí jsme navázali pravidelnou spolupráci - mezigenerační setkávání s trochou umění. Zavítali jsme do sousedství vedle naší školy, do Alzheimer Home. Poprvé jsme společně s hudebníky vnesli mezi klienty trochu jarní nálady. Následně si mohli vytvořit keramické obrázky s otisky rostlin. A do třetice zavítali na návštěvu do A. H. dramaťáci. To byste koukali, jak brilantně zvládli klienti literární kvíz!

Byla to příjemná setkání plná laskavosti a tolerance. Na příští rok plánujeme pokračování.

PTALA SE IRENA HOLOMKOVÁ: ROZHOVORY S ÚSPĚŠNÝMI ABSOLVENTY DANIELOU VÁŇOVOU A DOMINIKEM BRADSHAW

Byl akorát konec letních prázdnin před dvěma lety, když mi volal kolega z Pražské konzervatoře s dotazem, zda bych měla ve své třídě místo a nevzala jednu moc šikovnou akordeonistku z Pardubického kraje, která by ráda přestoupila ze své ZUŠ jinam. Detaily nebyly tak úplně důležité a vzhledem ke skutečnosti, že podle jména mi ona dotyčná nebyla neznámá, kývla jsem. Po pár dnech jsem se osobně seznámila s Danielou Váňovou, která již v té době byla laureátkou národních i mezinárodních soutěží v oboru Hra na akordeon. V současné době je Daniela přijata na Pražskou konzervatoř a Konzervatoř České Budějovice. Za pouhé dva roky působnosti na naší ZUŠ dokázala zcela nemožné, nejvýrazněji je to vidět na soutěžích převážně mezinárodních, kde sbírá jednu cenu za druhou. Již nyní jsou její výkony srovnatelné s výkony studentů maturitních ročníků konzervatoří.

Danielo, já vím, že odchod z Tvé domovské ZUŠky nebyl úplně jednoduchý. Dokážeš popsat svoje pocity z prvního našeho setkání a z prvních hodin, které jsme spolu měly? Ona změna pedagoga je vždy velmi náročná, obzvlášť v případě, že člověk ví, (a Ty jsi věděla), že chceš muziku dělat skutečně naplno.

Na začátku jsem měla docela strach, jaké to bude, ale po poměrně krátké chvíli jsem se přesvědčila, že to bude lepší a že budu přinejmenším spokojenější. Nebyla jsem si moc jistá, jestli se budu ve hraní stále zlepšovat při změně učitele, znala jsem Vás jenom málo, ale i o tom jste mě brzy přesvědčila.

Já sama jsem si vždycky myslela, že jsem v soutěžích velice aktivní, Ty jsi mi ale ukázala, že tomu tak v žádném případě není:-). Jezdíš na všechny dostupné soutěže především v zahraničí, tam jich je samozřejmě dostatek, na rozdíl od České republiky. Je to také díky ohromné podpoře rodičů, bez kterých by se nic podobného nemohlo uskutečnit. Řekni nám, co Tě v těch soutěžích tolik naplňuje, co je tím hnacím motorem, jenž Tě neustále nabíjí energií?

Na začátku mě těšilo nejvíc to, že jsem mohla soutě-

žit s ostatními a dokazovat, co umím. Není to dlouho zpátky, co jsem zjistila, že mě ještě o něco víc těší dělat lidem radost mou hudbou. Samozřejmě ta soutěživost je ve mně stále a pořád mě těší soutěžit s ostatními a předvádět, co jsem se naučila a vytvořila.

A dokázala by sis představit jeden rok bez soutěží? Víš, že když jsme cvičily převážně technickou literaturu kvůli talentovým zkouškám na konzervatoř, těžko ses smířovala s tím, že nepojedeš ani na pásmovou soutěž do Prahy.

Asi dovedu, ale musela bych si najít jiné důvody, ke kterým směřovat mé cvičení, například koncerty. Stejně by mě ale poměrně mrzelo, že bych nemohla nikam jet.

Na co budeš nejvíc vzpomínat, když se řekne ZUŠ Pardubice - Polabiny?

Určitě na Vás, strávila jsem s Vámi hodně času, který jste mi věnovala i ve svém volném čase a i přes všechny mé problémy jste zůstávala optimistická a dobře naladěná. Taky jsem ráda, že jsem poznala další Vaše žáky jako například Domi-

nika, Barču nebo Verču. Taky budu ráda vzpomínat na paní učitelku Burianovou, která mi vždy poradila, když jsem s něčím potřebovala nebo mi pomohla něco zařídit.

A na co chceš zapomenout, když se řekne ZUŠ Pardubice - Polabiny?

V téhle ZUŠ se i naštěstí nestalo nikdy nic tak hrozného, abych na to chtěla vyloženě zapomenout. Navíc i ty špatné zkušenosti jsou zkušenosti a právě z těchto zkušeností se potřebuju učit.

Je něco, co bys vzkázala všem Tvým mladším kolegům - žákům?

I přes to, že se ne vždy daří v čemkoli, co chcete dělat nebo právě děláte, je dobré vytrvat. Všechno jsou jenom překážky, které čekají na to, abyste je mohli překonat, a všechny překážky jsou jenom zkušenosti, které budete moci využít někdy v budoucnu.

-IH-, -DV-

Je tomu tak zhruba 15 let, co se ve dveřích u mé třídy objevila moc milá paní s kloučkem, kterému nebylo ani celých 5. Na otázku, zda bych neposoudila jeho hudební sluch a muzikantské vlohy, jsem téměř bez rozmyšlení odpověděla, že ne, je přece maličký a má na všechno čas. Po pár sekundách jsem vyběhla za nimi, stihla jsem je ještě na chodbě a pozvala je k sobě. Přeci jen vážili cestu do ZUŠ až ze Starého Mateřova :-). Z kloučka lezly tóny, za které by se nemusel stydět ani zpěvák dětského sboru, hezky a čistě intonoval, byl rytmický a prý "chce hrát na harmoniku!!!!!" Ona milá paní byla babička, po chvíli jsem zjistila, že jsme naladěné na stejné vlně a proč tedy nezačít s výukou ihned. Dodnes si sypu popel na hlavu za svoje prvotní jednání, kdybych za nimi neběžela, třeba by už nepřišli podruhé, a nebo skončili na jině ZUŠce.

Dominiku, vzpomínáš na ty úplně první hodiny? Seděl jsi na maličké židličce, hráli jsme písničky podle sluchu a já vím, že jsem neustále říkala, že máš ruku postavenou tak, jako by ses s akordeonem narodil.

Vzpomínám pouze na takové útržky a to hlavně díky tomu, že mě to neskutečně bavilo. A tu židličku mám doma doteď :-).

K harmonice, tedy akordeonu Tě přivedla právě babička, která sama umí hrát a možná si ještě něco pro radost sama zahraje, je to tak? Umíš si dnes vůbec představit, že bys hrál na nějaký jiný nástroj, a nebo na nic?

Je to tak, už jako malému mi hrávala a mně se moc líbila ta velká třpytivá věc. Dokonce si dneska spolu občas zanotujeme. Nedokážu si představit, že bych dnes nehrál na hudební nástroj, hudba pro mě znamená v životě opravdu hodně. Nicméně na kytaru nebo na klavír bych si asi dokázal představit hrát.

Já jsem tak trochu soutěžní maniak, přiznávám, že se chopím každé příležitosti, kde své žáky ukázat, aby se o nich skutečně vědělo, a Ty jsi byl vždy mezi nimi. Ne náhodou jsi vozil ty hlavní ceny, jsi laureát národních i mezinárodních soutěží. Jak hodně pro Tebe byla

náročná ta předsoutěžní příprava a vzpomeneš si, jak moc Tě štvaly hodiny o víkendech navíc? To je možná taky dotaz na rodiče nebo prarodiče, kteří Tě i s nástrojem vozili. Hlavně s Tebou vždy cestovali. Ať to byla Ostrava, Dobřany, Dunajská Streda, Plzeň, či dokonce Bělorusko...

Příprava samozřejmě náročná byla, ale stejně mě to bavilo a měl jsem pokaždé ohromnou radost z každého úspěchu. Takže ani hodiny o víkendu mi nevadily, jelikož jsme byli prima parta a měli bezvadnou paní učitelku;-). Rodičům i prarodičům jsem moc vděčný za všechn jejich čas, pomoc a podporu. I oni se mnou prožívali každý úspěch i nezdar.

Dnes už můžu říct, že Dominik je hotový muzikant. Prosadí se jak v sólové hře, tak ve hře komorní. Naši školu reprezentuje nejen na soutěžích, ale i vernisážích a jiných společenských akcích. Co je mi ale stále záhadou, že u tohoto studenta jsem vůbec nepostřehla pubertu. Druhý stupeň na ZŠ bývá problematický. Nikdy však v našem případě nenastala chvíle, že by se mu cvičit nechtělo nebo že by odporoval:-). Nebo mi to, Dominiku, uteklo?

Asi se Vám ta moje puberta ztratila během té naší práce a zábavy:-). Možná, že doma se projevovala o něco víc? :-)

V letošním roce jsi s maximální úspěšností složil maturní zkoušky, jedny přijmací na VŠ už máš zdárně za sebou, to byly zkoušky na VŠ v Ostravě, a jedny Tě ještě čekají. Věřím, že nás úplně neopustíš, zůstaneš na studiích v Pardubicích, a nebo v Hradci Králové, abyste spolu s Liborem Kovářem (housle) pokračovali ve studiu komorní hry. Máš něco na srdci, co bys chtěl všem povědět? A jak vlastně jednou budeš na práci na ZUŠ vzpomínat?

Vzpomínat budu do konce života a moc rád. Přál bych všem dětem, aby zažily tolik krásných roků s nějakým hudebním nástrojem jako já (nejlépe s akordeonem :-). Měl jsem obrovské štěstí na tak vynikající paní učitelku s tak kamarádským přístupem ke všem žákům. Tímto bych Vám chtěl moc poděkovat a těším se na další spolupráci.

MARATÓN TANEČNÍCH WORKSHOPŮ A ZHLÉDNUTÝCH PŘEDSTAVENÍ

Taneční obor se v letošním školním roce opět účastnil řady workshopů a představení, které byly inspirativní nejen pro žáky, ale i jejich pedagogy.

Hned na začátku školního roku k nám do ZUŠ zavítala tanečnice, pedagožka a choreografka Lea Švejdová, která našim žákům představila taneční techniku duncan.

Naši tanečníci se také účastnili Tanečně pohybového maratonu, který byl pořádán spolkem Taje v místním Divadle 29. Žáci a pedagogové měli možnost zažít lekci jógy s lektorkou Petrou Slavíkovou, taneční techniku floorwork a partnering s Radkou Janů Kauckou a současnou taneční techniku a improvizaci s Barborou Ptáčkovou.

Letos jsme již tradičně navštívili taneční představení žáků Konzervatoře Duncan centre v Divadle 29, kde jsme mohli vidět prezentaci studentských choreografií. Před samotným představením byl pro naše žáky uspořádán taneční workshop s tanečnicí a pedagožkou této konzervatoře - Martou Trpišovskou Vodenkovou, která si pro naše žáky spolu s hudebníkem Václavem Chalupským připravila v sále Gočárový galerie v Automatických mlýnech velmi hravý a tvůrčí program.

V letošním roce jsme s našimi žáky také zavítali do našeho oblíbeného divadla Ponec, a to hned dvakrát. Naši žáci zhlédli sólové taneční představení s názvem K Madoně se rzí, které bylo částečně autobiografickou zpovědí samotné choreografky a tanečnice, která skrze pohybové obrazy vytvořila koláž svých vzpomínek z dětství. Johana Pocková, autorka tohoto představení, nás následně poctila svou návštěvou v naší škole a připravila si pro naše studenty workshop současné taneční techniky. Naše další cesta do Divadla Ponec vedla na interaktivní taneční představení Stále stejný příběh, jehož autorkou je Mirka Eliášová. Mirka Eliášová je známá tvorbou tanečních představení pro děti, při kterých velmi ráda zapojuje i různé audiovizuální a zvukové efekty.

foto: Anna Fukátková

ROZCESTNÍKY

Naši tanečníci se letos vydali procvičovat své choreografie na představení, které je jako každoročně čekalo na závěr školního roku ve Východočeském divadle, na místo obklopené lesy a krásnou přírodou do rekreačního střediska Blaník do Louňovic pod Blaníkem.

Letošní závěrečné představení tanečního oboru neslo název ROZCESTNÍKY a konalo se 19. června. Nabitý, hodinu a půl dlouhý, program naši tanečníci odtančili hned dvakrát.

Představení bylo významné hned pro několik našich absolventek. V letošním školním roce jsme pogratovali k ukončení druhého stupně studia na tanečním oboru žákyním: Natálii Bezdičkové, Alžbětě Bártové, Anežce Hermannové, Marii Liškové a Andree Maškové. Naše absolventky celé roky vedla jejich paní učitelka Kateřina Brožová.

-NN-

Fotky z představení budou již brzy k vidění na sítích a webových stránkách ZUŠky.

LOUČENÍ A ZMĚNY NA TANEČNÍM OBORU

Název závěrečného představení tanečního oboru ROZCESTNÍKY je tak trochu poetickou paralelou na rozcestí, na kterém se náš taneční obor ocitl. Cestu utvářejí hlavně lidé, kteří po ní jdou a vyšlapávají ji. A jak lidé různě přicházejí a odcházejí, vznikají na cestě rozcestí.

Téměř třicet let doprovázela cestu tanečního oboru Iva Sodomková, která svými šikovnými prsty a citlivým vnímáním pohybu hrála pod nohy našim tanečníkům. Svým improvizacím nadáním dokázala vytvářet melodie přesně na přání tanečních pedagogů. Její místo korepetitora je na tanečním oboru nenahraditelné. Protože naše Ivuška, jak ji naši žáci s oblibou říkají, je člověk s obrovským srdcem, které má navíc otevřené dokořán pro všechny a pro všechno. Svoji práci vždy dělala pečlivě a odhodlaně s láskou k dětem, hudbě a tanci. Klavírním doprovázením tanečních hodin její práce nekončila. Svými šikovnými prsty totiž nepohybovala jen po klávesách klavíru, ale i pod šicím strojem. Každoročně vytvářela desítky kostýmů pro naše tanečnice. Kolikrát po nocích, o víkendech a ve svém volném čase. Takový člověk

nejde nahradit!!! Paní Sodomková navždy zůstane naším drahokamem tanečního oboru. Její profesní cesta se ovšem ocitla na rozcestí. Je na čase ji ukončit a vydat se na cestu novou, kde bude svoji láskyplnou náruč otevírat hlavně svým vnoučatům.

Za celý učitelský sbor jí přejeme ve zdraví prožitý a poklidný důchod. Děkujeme jí za její jedinečné a dlouholeté působení na naší škole.

Po dlouhém hledání se pedagogové tanečního oboru mohou těšit z nového kolegy. V příštím školním roce nastoupí na pozici tanečního korepetitora místo paní Sodomkové pan Václav Metoděj Uhlíř.

Další rozcestí tanečního oboru vznikne příchodem nové taneční pedagožky - slečny Evy Rezové, která nastoupí jako zástup za paní učitelku Nikolu Němcovou. Ta na nějaký čas odchází na mateřskou dovolenou věnovat se jedné z nekrásnějších věcí, která může ženu v životě potkat, a to příchodu jejího miminka.

-NN-

LOUČENÍ I NA HUDEBCE

Letos se po dlouholeté spolupráci loučíme s naší milou kolegyní Gabrielou Nobilisovou. Loučení je to pro nás těžké, Gábiny jsme si vždy vážili nejen pro její přátelskou povahu, ale také pro její profesní kvality. Po dlouhých 30 let vzdělávala naše děti hned v několika oborech. Mezi ně patřily hra na housle, kytaru, a především hudební nauka, díky které prošla rukama Gábiny Nobilisové většina dětí naší školy. Její přístup k hudebnímu vzdělávání - používání nejmodernějších pomůcek, propojování hudební nauky s muzikote-

rapií, vymýšlení her, při kterých se děti bavily a učily zároveň, dělal z obyčejné výuky hudební teorie (která, přiznejme si, většinou nepatří mezi nejoblíbenější předměty na ZUŠ) zajímavý předmět, na který se bylo možno těšit:-).

Přejeme Gábíně v její nové životní etapě hodně štěstí a děkujeme za její práci, energii, kterou dětem věnovala, i za všechny příjemně strávený společný čas.

-AN-

HRAJE CELÁ RODINA

Již počtrnácté se v jednom květnovém podvečeru sešlo na podiu několik rodinných seskupení nej-různějšího nástrojového obsazení a krásná tradice koncertu Hraje celá rodina mohla pokračovat.

Nezáleží na technické vyspělosti žáčka ani rodiče. Vždy do toho jdou všichni s obrovským odhodláním, které jim pomůže překonat trému. Vždyť někteří rodiče, dokonce i prarodiče, nevystupovali před publikem i několik desetiletí.

Ale v tom je právě ono kouzlo. Kouzlo společné hry přinášející silné zážitky, které zůstanou navždy v paměti a v srdci.

A my si můžeme jen přát, aby tradice nezanikla a aby to štěstí a radost při vytváření společné hudby zažívaly další generace našich žáků

-NM-

KDYŽ SE ŘEKNE RECITACE NEBO PŘEDNES

Když se řekne recitace nebo přednes, mnohým hlavou prolétne vzpomínka na základku, když se musel do týdne nazpaměť naučit Polednici, Máj nebo Ostravu. Ale nebojte se, u nás na dramaťáku se sice taky recituje, ale pracujeme s texty, které děti baví a jsou pro ně vhodné. Vybíráme kvalitní prózu nebo poezii, v nich si děti najdou témata, která jsou jim blízká a zajímají je. Na zvoleném textu pak individuálně pracujeme tak dlouho, aby interpret měl čas na to dostatečně pochopit jeho obsah a formu, vzít si ho za svůj a pak ho co nejlépe a nejpřirozeněji předat. Sdílet posluchačům nebo divákům to, co má na srdci, prostřednictvím literatury. O tom je pro nás přednes. A to se společně učíme a snažíme se naplňovat.

Kdo chce, může se s přednesem účastnit i nejrůznějších recitačních přehlídek. Na celostátní přehlídce Literárně - dramatických oborů ZUŠ v Brně nás reprezentovali a zlatá pásma získali Viktorie Anežka Rabasová a Štěpán Dvořák, ten má i zvláštní cenu poroty. Viki postoupila i do národního kola Dětské scény ve Svitavách.

ZUŠková přehlídka má i svou literární část, ve které uspěla a v Brně nás rovněž zlatě reprezentovala Barbora Němečková se svou poezií. Tu můžete v Pardubicích slyšet i na některých autorských čteních.

Zajímají vás naše přednesová vystoupení? Můžete je navštívit u nás na divadelní scéně Čistírna v pořadu s názvem Velké Prádlo v průběhu celého školního roku.

Dramaťáci se se svými inscenacemi i letos rozjeli po celé republice. Po Třebechovicích, kde na podzim sklídila úspěch Utonulá i Chanie, se vydali na celostátní dílnu mladého divadla Nahlížení 2024 s Chaníem. Nonsensovou hříčku - Kufr nesmyslů jsme hráli v Hradci Králové. Tři inscenace jsme uvedli na krajské přehlídce Fandův dýchánek ve Svitavách, odkud jsme dostali s Utonulou doporučení na Wolkrův Prostějov. Inscenace Vinný ocet proměnila doporučení na Mladou scénu v Ústí nad Orlicí, kde naše divadelní putování letos zakončíme. -KL-

BARBORA NĚMEČKOVÁ MÁM NA PAMĚTI

Přemýšlím nad kapacitou svého mozku. Oznámení, že paměť je plná, přišlo už dávno, a i když mám v srdci prázdno, tak v hlavě toho mám víc než dost. Zaseklá v době zvaná minulost se utápím v červené tekutině, tekoucí všude, v každé lidské dutině, a bdím.

Své pocity toužím vyrovnat na políčku podle počtu slov a písmen ve větách. Chtěla bych to hodit na papír, vyčerpat všechny slovní druhy, na konci udělat tečku a významy skrýt za metafory.

Přemýšlím, jsem dost anebo málo, jestli to za něco stálo, nebo se mi to všechno jenom zdálo.

Mám už dost těch pochybností o sobě a taky o tobě a zase o sobě a o každé osobě, která se mi připlete do života.

Toužím všechny ty myšlenky vzít a zavřít do klece, do klece pro ptáčky. Hodit je do pece, spálit na popel a vidět černé obláčky, jak stoupají výš a výš.

To by ani nebolelo, nemyslíš?

VÝJIMEČNÝ ROK NA KLAVÍRNÍM ODDĚLENÍ

Klavírní oddělení prožilo „pětkový“ 55. školní rok v některých ohledech trochu jinak než obvykle. Každý rok zažíváme své drobné radosti z vystoupení našich žáků – ovšem až na výjimky je sdílíme pouze interně, mezi sebou. Nemáme vlastní kolektivní soubory, na vystoupeních mimo sál hlavní budovy jsme odkázáni na přítomnost nástroje a jeho eventuální stav... Nehledě na to, že na našem oddělení probíhá každoročně řada krásných a vydařených akcí, provází nás (s mírnou nadšátkou) pověst vlků samotářů, kteří se od individuální hry pouze tu a tam opatrně vydávají za hranice svého klavírního teritoria a ostatní celoškolní život sledují spíše jen zpovzdálí. Letos jsme za tyto hranice vykročili s plnou silou a snad jsme ukázali, že naše na počet žáků i učitelů největší oddělení má co nabídnout.

Podstatná část školního roku se nesla v duchu příprav na soutěž ZUŠ, která pro nás byla úspěšná v obou soutěžních disciplínách (sólová hra a klavírní duo). Tři naši žáci postoupili až do ústředního kola v Praze, odkud si přivezl Vojtěch Mikysek 2. cenu (p. uč. Ondřej Hromádko) a duo Michaela Nehněvajsová a Lada Burešová ve čtyřruční hře 3. cenu (p. uč. Adéla Nehněvajsová). Všem patří obrovská gratulace a poděkování za vzornou reprezentaci školy! Bezproblémový průběh mělo také okresní kolo soutěže, jehož pořádání se naše ZUŠ opětovně ujala.

Z hlediska soutěží je nutno vyzdvihnout skvělou a obětavou klavírní korepetici kolegyně Radky Hronové a Adély Nehněvajsové, které vedle přípravy vlastních žáků na klavírní soutěž doprovázely na všech kolech soutěže ve hře na smyčcové nástroje.

Klavírní oddělení využilo nový koncertní sál Gočárový galerie v nedávno zrekonstruovaných Automatických mlýnech. Vybraní žáci se zúčastnili slavnostního koncertu komorní hudby (duo M. Nehněvajsová a L. Burešová) a také pilotního absolventského koncertu, který naše ZUŠ uspořádala v Gočárově galerii vůbec poprvé a s velkým posluchačským ohlasem. Ve spojení jedinečného prostředí významné technické památky a zvukově inspirativního koncertního křídla se pro nás nabízí atraktivní možnost ke koncertování i mimo obvyklé území ZUŠ a naše oddělení se hodlá do akcí zde pořádaných začleňovat i do budoucna.

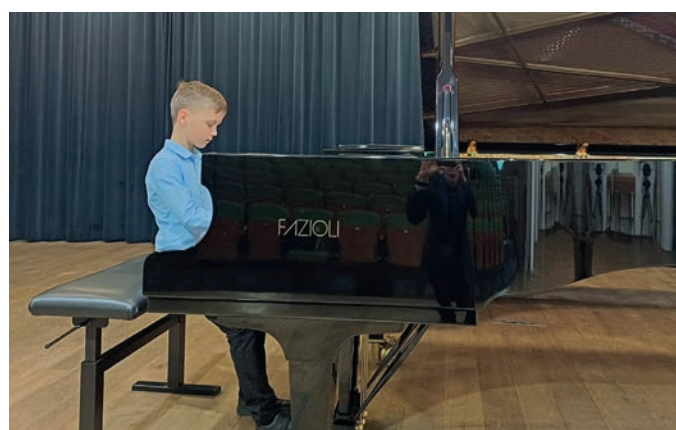
Stranou nestojí ani varhanní sekce, skromná sice na počet žáků, ale o to více aktivní. V její režii se uskutečnil XVI. ročník varhanní soutěže Organum regium. Letos poprvé ve třech kategoriích (Prima, Junior, Virtuos). Naši ZUŠ zde na domovském pódiu úspěšně reprezen-

toval varhaník Daniel Nobilis, jenž v nejmladší kategorii Prima získal 2. cenu (třída p. uč. Radky Piskačové). Srdečně gratulujeme k velkému úspěchu! Žáci varhanního oddělení se aktivně zúčastnili také dalších akcí: již tradičního varhanního koncertu v rámci celostátního happeningu ZUŠ Open v evangelickém kostele, Noci kostelů v kostele sv. Bartoloměje a interpretačního semináře s pedagogy Konzervatoře Pardubice.

Důležité jsou pro nás nejen akce, na kterých vystupujeme nebo soutěžíme, ale rovněž ty, na kterých se něco dozvíme nebo vyslechneme. Obzvláště podnětným byl v tomto ohledu pro naše učitele podzimní seminář s významným klavírním pedagogem Martinem Fišlem, který k nám přijel z Metodického centra JAMU a Konzervatoře Brno. Žáci II. stupně studia v průběhu roku navštívili pod vedením p. uč. Radky Piskačové několik koncertů klavírní a varhanní hudby v Pardubicích a Hradci Králové. A přímo u nás v ZUŠ se uskutečnily dva koncerty studentů klavírního oddělení Konzervatoře Pardubice, se kterým dlouhodobě spolupracujeme.

Intenzivní školní rok utekl závatnou rychlostí a zanechal za sebou spoustu pěkných zážitků. Teď už jen přejeme všem žákům krásné a odpočinkové letní prázdniny!

-OH-

ÚSPĚŠNÉ VIOLONCELLISTKY

V letošním roce se polabinským violoncellistům nebo spíše violoncellistkám podařil nebývalý úspěch. Na soutěži ZUŠ, která probíhá třemi výběrovými koly, se do celostátního kola probojovaly hned tři naše cellistky. A nejenže probojovaly, ony obsadily přední místa! Violka Krobotová 3. cena, Žofka Kučerová 2. cena a speciální cena za interpretaci skladby Budapesto a konečně Bára Mužíková 1. cena a speciální cena za hudební projev! Všem moc gratuluji a už se těším na další společné zážitky v příštím roce! -JZ-

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA VO

V sobotu 2. března se v Jevíčku konala po dlouhé době krajská přehlídka výtvarných oborů ZUŠ. Po pauze způsobené covidem to bylo až k neuvěření, že jsme se opět měli možnost vidět osobně. Hlavně touha vidět kolegyně a kolegy výtvarníky z ostatních škol s jejich kolekcemi prací mne zlákala se zúčastnit a ukázat práce mých žáků. Do Jevíčka jsem dovezl výtvarnou řadu od žáků z přípravky s názvem Verberka z Vamberka a práce z příprav k talentovým zkouškám.

Za naši výtvarku jsme s Ivetou Tobiášovou, která prezentovala svoji řadu Katedrála Notre Dame, stihli ještě představit společný projekt všech pedagogů výtvarky s názvem Ze života Josefa Gočára. Ten vznikl na základě spolupráce s Gočárovou galerií.

Účast na přehlídce byla veliká. O to více nás všechny potěšilo, že jsme v množství výtvarných řad, celků i jednotlivostí rozhodně nezapadli. I po letech se ukázalo, že polabinská ZUŠka má mezi kolegy výtvarníky dobré jméno. -JV-

MLÁDÍ A BOHUSLAV MARTINŮ

Této soutěžní přehlídce se v letošním školním roce zúčastnili dva žáci naší ZUŠky. Bára Mužíková si vyzpívávala krásné stříbrné

pásmo, klarinetista Samuel Michael Kabát získal zlaté pásmo. Přejeme oběma mnoho dalších úspěchů.

-ReH-

ÚSPĚŠNĚ PŘIJATÍ

Z výtvarky se nám do Hořic, Hradce, Jihlavy, Ústí nad Orlicí, Uherského Hradiště a Pardubic na různé umělecké obory středních škol dostaly: Vanda Hurychová, Emma Ťahurová, Ema Mašková, Eliška Zemanová, Kristýna Horáková, Adéla Klímová, Aneta Bělohávková, Klára Klempířová, Adéla Křupková, Hendrychová Aneta a Trojanová Rosalie. Kamila

Peciválová, Ester Teplá a Jakub Pozner úspěšně absolvovali talentové zkoušky na školách vysokých.

Z hudebky na konzervatoř míří Daniela Váňová, Viola Krobotová a Ella Filipová.

Všem moc gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v uměleckém světě.

DECHOVÝ ORCHESTR

Po několika letech se nám podařilo ustálit základní obsazení dechového orchestru a začít pracovat na jeho postupném sehrávání, nacvičování partů a utváření kolektivu. Od září 2023 (kdy jsme začali společně pracovat) se nám podařilo díky pílí, pracovitosti a chtění všech hráčů orchestru veřejně vystoupit v prosinci 2023 na vánočním charitativním koncertě naší ZUŠky. Pro nás všechny to byl první velký zážitek a hned na prvním koncertě se nám dostalo mnoho mimořádně pochvalných reakcí publika. Koncert jsme si všichni moc užili, ale nechtěli jsme „usnout na vavřínech“, a tak jsme pokračovali v naší každodenní práci na zkouškách orchestru. Netrvalo dlouho a přišlo první pozvání na mimopardubické účinkování. Tak jsme v květnu tohoto školního roku úspěšně absolvovali koncertní vystoupení na Májo-

vém jarmarku ve Skutči. Jsme si vědomi toho, že to není „Carnegie Hall“, ale začít se přece musí od začátku a my si velmi vážíme pozvání do Skutče. Nejsme zatím žádní profesionálové, ale moc nás těší zájem žáků o účinkování v dechovém orchestru a moc si vážíme pracovitosti všech současných členů, které, jak pevně věříme, v příštím roce rozšíříme o nové hráčské posily. Veškeré naše počáteční úspěchy se dostavily díky nadšení hráčů a kolegů Jardy Zavřela a Filipa Růžičky, bez kterých by náš orchestr rozhodně nemohl fungovat tak, jak dosud funguje a pracuje. Těšíme se na nové hráčské posily, nová koncertní vystoupení i další nezbytnou každodenní práci na zkouškách orchestru, kde ale nechybí ani humor, legrace, vtip a všichni si to vzájemně užíváme plnými doušky.

-ReH-

ČESKO ZPÍVÁ 2024

V letošním školním roce proběhl další ročník mezinárodní soutěže „Česko zpívá 2024“. Do této soutěže se přihlásily i dvě naše zpěvačky – Viktorka Veselá a Marianka Janků. Na základě zaslaného zvukového záznamu byly obě zpěvačky pozvány na „castingové“ kolo do pražského Hudebního divadla Karlín.

I zde byly úspěšné a nakonec se z 365 přihlášených zpěváků a zpěvaček obě postupně probojovaly až do semifinálního kola v Trutnově. V tomto semifinále se ukončila „spanilá“ jízda soutěží pro Viktorku Veselou, ale Marianka Janků postoupila do finále. Finálové kolo soutěže, které se konalo opět v Trutnově, vyhrála Marianka

Janků a stala se celkovou vítězkou této soutěže v kategorii 9 – 14 let i přesto, že je teprve desetiletá slečna. Za své vítězství obdržela řadu cen včetně masterclass se zpěváky muzikálové a popové scény, živého vysílání v rozhase Hradec Králové a účinkování na dni otevřených dveří tohoto rádia včetně autogramiády.

Je to nebývalý úspěch pěveckého oddělení naší ZUŠky, za kterým stojí píle a snaha obou mladých zpěvaček ze třídy Michaely Trunečkové. Holčám přeje mnoho dalších úspěchů v jejich dalším pěveckém snažení.

-MT-

JAZZ BAND JINDŘICHA PAVLÍKA

Do školního roku jsme tentokrát vlétli raketovou rychlostí, na žádné rozkoukávání nebyl čas, protože už 3. září jsme zahráli dvouhodinový program v rámci „Promenádních koncertů“ na polabinské Pergole.

Na konci září následovalo už tradiční účinkování na Polabinské pouti a potom jsme byli osloveni Tyflo-centrem Pardubice, abychom ve společenském sále Paláce Pardubice společně s nimi, jejich hosty a klienty oslavili dvacet let jejich existence. Tento večer jsme si vážně skvěle užili!

Jen o dva dny později jsme rádi přijali pozvání od našich přátel ze ZUŠky Ústí nad Orlicí a zahráli jsme si na nesoutěžní přehlídce s názvem „Swing fest“ v ústeckém divadle. To byla velká jízda!

Zbytek podzimu už byl ve znamení nácvičku nového repertoáru. Nejvíce práce se tradičně udělalo na víkendovém soustředění – tentokrát to bylo v Chotěboři v hotelu Fantazie, kde nám personál vycházel maximálně vstříc. Vyjeli jsme i se všemi nováčky.

Dva parádní koncerty byly i v prosinci. A to v krásném prostředí Sukovy síně Domu hudby. A pak už

tradiční koncert souborů polabinské ZUŠky v Aule Arnošta z Pardubic na Univerzitě Pardubice.

Vrcholem školního roku je pro nás červen! Těšíme se na krásné nazvučené podium při akci „Slavíme školu“ a hned další den vyrážíme na mezinárodní festival Muzsa k Balatonu do Maďarska.

Je potřeba se dívat stále dopředu, a tak už vymýšlíme, jakým způsobem oslavit 15 let, které bude Jazz Band mít v příštím školním roce. -PM-

MULTIKULTURNÍ TÝDEN

Moc nás těší, že jsme i letos mohli být součástí 13. ročníku festivalu, který propojuje kultury celého světa. Přispěli jsme výstavou Křížem krážem pralesem. Na ředitelství v Lonkovce jsme představili to nejlepší z naší celoroční práce, při níž jsme hleděli očima, naslouchali ušima, otestovali jsme i čich, na vernisáži i chuť, povídali jsme si o environmentálních otázkách tropických deštných lesů, o životě ohrožených zvířat, o rostlinách a domorodcích.... Byla to dobrodružná jízda.

Po vernisáži, kterou nám pomohli zahájit vtipným mul-

tikulturním vstupem kolegové z dramaťáku a Vojta Mikysek divočinou zahraniou na klavír, jsme v sále přivítali Petra Petrše, divákům vyprávěl své zážitky z Nikaraguy.

Na multikulturním jarmarku v Automatických mlýnech nám návštěvníci přidali pár dalších barevných květů na vyšívaný ubrus, který se pomalu, ale jistě stává herbářem - sbírkou rostlin skutečných i neskutečných, rostlin všech možných barev, rostlin z celého světa. Každá z nich má svůj příběh.

A my už se těšíme na další zážitky při příštím ročníku!

-VeK-

NOVINKY A ZMĚNY NA PŘÍŠTÍ ŠKOLNÍ ROK

Letos jsme měli opravdu výjimečný jubilejní školní rok, plný akcí a událostí. Nechci se tu rozepisovat o všech detailech, ale věřte mi, že to byl rok, na který jen tak nezapomeneme. Jsem nadšený z toho, kolik ocenění naši žáci získali – opravdu jsme sklidili spoustu cen. Samozřejmě, zásluhu na tom mají i naši úžasní učitelé.

Kromě všech těch viditelných úspěchů jsme se pustili do několika důležitých projektů. Pracovali jsme na výstavbě nové budovy, o čemž se dočtete v samostatném článku, a také jsme aktualizovali náš školní vzdělávací program. Tento program bude v nové podobě k dispozici již během prázdnin na našem webu. Je to dokument – takový základní jízdní řád, podle kterého se u nás učí, a musí odpovídat rámcovému vzdělávacímu programu, což zajišťuje kvalitní umělecké vzdělávání v celé zemi. I když musí náš školní vzdělávací program splňovat určité požadavky, můžeme si ho přizpůsobit podle našich potřeb. Dlouho jsem váhal s větší revizí, protože je to komplexní a náročný úkol. Ale po čtyřech letech ve funkci jsem se rozhodl, že už je čas na změny.

Přinášíme novinku pro mimořádně nadané žáky, kteří teď budou moci studovat v systému rozšířeného vyučování. Tento systém jim poskytne větší prostor pro rozvoj talentu a to ve všech oborech naší školy.

Další velká změna se týká Hudební nauky, což se dotkne většiny žáků hudebního oboru. Hudební nauka je těžký předmět na výuku – je náročné učit ji tak, aby byla zábavná a zároveň vzdělávací. Diskuze o změnách v tomto předmětu trvala několik let, výsledky budete moci posoudit už od školního roku 2024/25. Pro vás nejviditelnější změnou je, že v prvních dvou ročnících bude Hudební nauka vedena jako nepovinný předmět (s výjimkou žáků klávesových nástrojů – klavíru a varhan). Základy hudební nauky bude učit učitel hlavního oboru v rámci běžné výuky. Od třetího ročníku pokračuje standardní docházka do Hudební nauky, která trvá do šestého ročníku. V šestém ročníku bude výuka specializovaná podle zaměření a nástrojů. Bubeníci a kytaristé se zaměří více na žánry jako jazz, zatímco klavíristé a varhaníci budou zase pronikat do tajů svých nástrojů.

Věřím, že tyto změny povedou ke zlepšení výuky Hudební nauky. Prosím vás o trpělivost při zavádění těchto změn – určitě se vyskytnou nějaké mouchy, které budeme hned odstraňovat.

Předem děkuji za vaši shovívavost.

Jiří Kabát
ředitel Základní umělecké školy Pardubice - Polabiny

Na Informatoriu spolupracovali:

Veronika Korbellová, Vladimír Krejčí, René Hönig, Jiří Kabát, Eva Jebavá, Irena Holomková, Radka Hronová, Klára Litterová, Nikola Němcová, Adéla Nehněvajsová, Ondřej Hromádko, Naďa Mertová, Pavel Merta, Jan Zemen, Jan Vojtíšek, Michaela Trunečková

Více fotografií ze všech akcí školy najdete na FB, IG a webovkách.

Základní umělecká škola Pardubice-Polabiny, Lonkova 510
www.zuspardubice.cz | info@zuspardubice.cz | 466 415 701

Facebook
@zuspardubice

Instagram
@zuspardubice

YouTube
Základní umělecká škola
Pardubice-Polabiny